

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Název: Repetiční uskupení v hindštině
Autor : Vojtěch Diatka
Vedoucí práce: Doc. PhDr. Svetislav Kostić, Dr.
Oponent: Mgr. Pavel Hons, Ph.D.

Vojtěch Diatka se ve své bakalářské práci zabývá repeticí a reduplikací (k jednotlivým termínům viz dále) v hindštině. Na základě sekundární literatury jakož i příkladů excerpovaných z hindských povídek se pokusil tento jev klasifikovat a popsat.

Přestože zejména v indických jazycích se jedná o velmi produktivní způsob vyjadřování, a několik článků a dokonce i monografií na toto téma se již objevilo, ucelený popis tohoto jevu nám stále chybí. Mnohé nejasnosti panují například v oblasti terminologie či způsobu vzniku těchto výrazů, ale i jinde. Z tohoto hlediska se tedy jedná o vhodně zvolené téma.

U Diatkovy práce je v první řadě třeba vyzdvihnout skutečnost, že autor nepřebírá někdy již automaticky citované definice, termíny a hypotézy, ale sám hledá nejvhodnější řešení. Velice zdařilá je také snaha nahlédnout repetici/reduplikaci z hlediska teorie prototypů, tak jak se s ní setkáváme u Lakoffa či v dílech kognitivní lingvistiky. Aplikace této teorie na případ repetice je velmi vhodná, a také zpracování je po obsahové i formální stránce zdařilé. Autor se tedy nespokojil s prostým popisem jevu, ale snažil se jít dále.

I přes tyto pozitivní aspekty má práce některé nedostatky. Hned v úvodu se autor zamýšlí nad oběma termíny, i.e. „reduplikace“ a „repetice.“ Všimá si, že ostatní autoři je často používají, aniž by je blíže definovali, nebo vysvětlili, proč upřednostňují jeden před druhým. To je sice pravda, nicméně je nutno dodat, že termín reduplikace doznal daleko většího rozšíření a dnes je pro tento jev již běžně používán. Toho si je autor vědom, neboť říká: „Narozdíl od většiny považuji za obecnější pojem repetice.“ (s. 8).

Ani autorem uvedené příklady děl užívajících termín repetice se v tomto ohledu nezdají mít velkou výpovědní hodnotu. Jedná se o frázi *repetition of a word* v rejstříku jazykové učebnice (sama fráze pak odkazuje k termínu *word-couples* Pořízka 1972, s. 670), a nadpis kapitoly v knize Anvity Abbi, která však, pokud vím, ve svých dílech používá jako zastřešující pojem pro tento jev právě termín reduplikace.

Samotný termín repetice pak snadno vede k záměně s prostým opakováním slov za účelem zdůraznění, např. „nedám, nedám!“, které je třeba od reduplikace odlišit (Hons 2010, Gil 2005).

Také tvrzení, že termín „repetice“ více evokuje opakování se změnou, zatímco termín „reduplikace“ více evokuje zdvojení beze změny, které autor podpírá především argumenty z oblasti hudby, nepůsobí příliš přesvědčivě.

Poslední závažnější výtká se týká samotného závěru práce, který by si zasloužil více prostoru než dva kratičké odstavce. Jistě by se v něm měly objevit hlavní teze práce.

Tyto připomínky je však nutno chápat spíše jako součást diskurzu k danému tématu, než jako výhrady zásadního charakteru. Neubírají nic na skutečnosti, že autor se snažil zapojit vlastní úsudek a vybrané téma zpracoval uspokojivě. Proto navrhuji hodnocení výborně.

V Praze, dne 27.1.2011

Pavel Hons

Použitá literatura:

GIL, David, 2005, From Repetition to Reduplication in Riau Indonesian. In: Hurch, Bernard (ed.) *Studies in Reduplication*. Berlin, New York: Mouton de Gruyter, pp. 31–64.

HONS, Pavel. 2010, *Reduplicative Constructions in Tamil*. FF UK Praha. Nепublikovaná disertační práce.

POŘÍZKA, Vincent. 1972 *Hindština (Hindī language course)*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.